

ZENTAI ELLENŐR.

Helyi és vidéki érdeki társadalmi és közgazdasági hetilap.

Szerkesztő és kiadóhivatal: Kínizsi-utca 758. sz., hova a lapot érdeklő közlemények, hirdetések és az előfizetési pénzek intézendők.

Előfizetési árak:

Egész évre 4 frt, félévre 2 frt, negyedévre 1 forint. — Egyes számok Berger testvérek könyvkereskedésében 10 kr-ért kaphatók, hol előfizetések is elfogadhatók.

Megjelenik
minden vasárnap.

Hirdetések:

Berger testvérek könyvkereskedésében is fölvetetnek. — Hirdetési díj egy négyszög-centiméternyi tértér 2 kr. — Bélyegdíj minden egyes beigtatás után 30 kr. — Nyiltér petitsronként 10 kr.

A zentai járás-fölosztás jelentősége.

II

A városnak mint erkölcsi testületnek a járás fölosztása folytán egyességileg átengedett vagyon részint ingatlanokból, részint készpénzből áll.

Azon ingatlanok, melyek a városnak jutottak, az urbéri egyesség következő pontjaiban foglaltatnak:

1-ször. Zenta város közönsége a jelen egyesség értelmében tulajdon- és birtokjoggal kapja a belső járásokból az iratoknál I. és II. szám alatt fekvő térképen kitüntetett 1365, szóval: egyezerháromszázhatvanöt kerületi láncc földet, és pedig az I. szám alatti térképen ábrázolt ugynevezett laposi tehénjárásból egy tagban 1000, azaz: egyezer kerületi láncc földművelésre használható földterületet, és a II. szám alatti térképen fölvetett u. n. bogarasi legelőt, továbbá a külső járásból Csantavér község határa mentén 943, szóval: kéltencszáznegyvenhárom kerületi láncc földet; az összes Nagy-rétet és Nagy budzsákokot, Mákos és Bátkát, szóval az összes ártereket, oly világos kikötéssel, hogy az imént érintett összes ingatlanok jövedelmei a városi képviselő 173/881. sz. határozatának alapul szolgáló, bizottságilag elkészített költségelőirányzati tételek fedezésére szolgálnak első sorban, és hogy ezen ingatlanok a város által sem el idegeníthetők, sem pedig jelzálogilag nem terhelhetők.

2-ször. Ugyancsak Zenta város kapja kizárólagos tulajdon- és birtokjoggal az ugynevezett „libalegelőt“ 255, szóval: kétszázötvenöt ker. lánccot oly megjegyzéssel, hogy ezen ingatlan elidegeníthető természetű lesz, azonban a netáni eladás útján befolyó összeg kamatoztatandó és kamatai az I. pontban kijelölt közös kiadások fedezésére lesz fordítandó.

3-ször. Az összes kisebb királyi haszonvételek és a város birtokában levő összes középületek, továbbá az ugynevezett „mészárszéki“ földek Zenta város tulajdonát fogják képezni, minden ezekhez tartozó, valamint a netáni egyéb beltelkekkel együtt.

19. A zárlat folytán letétbe helyezett közélsü jövedelmek tekintetében a város a zárgondnok ellenében számoltatási jogát határozottan föntartja.

20. Az ugynevezett „postaföld“, a mennyiben az erre vonatkozó haszonélvezeti jog bármely időben megszűnnék, Zenta város tulajdonába megyen át.

22. A zárlat folytán letétbe helyezett s 12,113/881. sz. a. beutalványozott 250,000 frt, szóval: kétszázötvenezer forint a város jövedelmi alapjául hagyatik fönn beruházási célból.

E szerint a járás fölosztása fölött létrejött egyesség értelmében Zenta város mint politikai testület kizárólagos tulajdonjoggal

kapott: 1365 ker. láncc szántóföldet, az összes nagy-rétet és nagy budzsákokot, mákos és bátkát, a 255 ker. lánccot tevő libalegelőt; továbbá meghagyattak a város tulajdonában az összes kisebb királyi haszonvételek és a város birtokában levő összes középületek az azokhoz tartozó beltelkekkel együtt, ezen kívül az ugynevezett „mészárszéki“ és „postaföldek“: végül mindeneken fölül kapott Zenta városa készpénzben 250,000 frtot a zárgondnokszágilag kezelt közterületekért befolyt jövedelmekből és föntartotta jogát a zárgondnokok ellenében a megszámloltatáshoz.

A mennyiben tehát úgy az állami, mint a községi közigazgatás terén a helyes eljárást azon kettős iránypont vezérli, hogy a szükségesek létesítése mellett az egyesek anyagi hozzájárulása minél kisebb mértékben vétessék igénybe és éppen azért az adók és közterhek mérvé, a közjölét egyik legbiztosabb hévmérője: ennélfogva Zenta város lakossága a városi közigazgatás költségeinek biztos fedezéséről kívánván minden időre gondoskodni az által, hogy a várost e célra alapos kiszámítás és jól átgondolt tervezet alapján a kellő jövedelmi forrással, illetve pénzerővel ellátta, nem lehet közönyös az iránt, hogy a város vagyonának jövedelmei mily célra fordíthatnak s különösen nem lehet közönyös senki sem az iránt, hogy városi háztartásban előforduló kiadások olyanok-e, melyek az urbéri egyesség azon részében, mely a városnak örök: vagyont biztosított, letett alap-iránytól el nem tér és a főcélról: a városi közigazgatás költségeinek saját vagyona jövedelmeiből való fedezésétől el nem vezet.

Az 1885. évi városi költségelőirányzat.

(Cikksorozat.)

VI.

(*) Következnének az előirányzat 34., 35., 36., 37., 38., 39. és 40. tételei alatt fölvetett adósságtörlesztési, vagyis hitelművelési kiadások. Ezek főösszege kerek 46,699 frt 40 krt tesz ki és rendeltetésük nagyrésztben az, hogy bizonyos éveken keresztül mint kiadás állandóan szerepeltetve, az elköltött közigazgatási alapot helyreépítjék. Gombos és Mikosevics szerencsétlen pénzügyi politikája tulajdonképpen ezeken a tételeken sarkallik. Ezek azok a tételek, — másrésztől — melyek az ellenzék által számtalan alkalommal a legrészletesebben megvitatva lettek. Ezek azok a tételek, melyekkel Gombos és Mikosevics a város pénzügyeit rendes állapotukból tökéletesen kiforgatták s abba a szegényletes dilemmába keverték, a melyben jelenleg vergődnek. Egyéb igen fontos okok mellett jórészt ezeknek a tételeknek tulajdonítható, hogy Gombos és Mikosevics a polgárság zöme előtt egészen lejárták magukat. E tételek helytelenységének és észellenességének kiáltó bizonyítékai: a toldozott foltozott, máig is csak félig kész városháza, a zsákutcába elrejtett népiskola s a vakolatától

megválni készülő, tökéletesen agyontervezett gymnázium.

És éppen azon oknál fogva, mert az a helytelen és a város legnagyobb megkárosítására szolgáló pénzügyi manipuláció, melynek a fönti tételek eredményei egy a közgyűlésben, valamint e lapok hasábjain számtalan ízben megbeszélve, a legnagyobb szigorúsággal megbírálván s minden oldalról elítélve lett: fölmentve érezzük magunkat, hogy azzal jelen, már amugy is hosszúra nyult cikksorozatunkban ujaiban is foglalkozzunk.

Csupán három megjegyzést fűzünk az e tárgyban más alkalmakkor elmondottakhoz.

Először: hogy azzal biztatni a közönséget, miszerint nem baj, ha erőnket meghaladó botor és meddő disz(?) építkezéseket is viszünk végbe, mert tíz év alatt a közigazgatási alapot újból helyreépítjük: éppen annyi, mintha föl akarnók menteni a cigányasszonyt, kire bebizonyodott, hogy egy kereskedőtől pénzt tulajdonított el, mert azzal igazolja magát, hogy utólag selyemkendőt vásárolt attól a kereskedőtől, s így annak pénzét visszaszolgáltatta. Mert miből akarja Gombos és Mikosevics visszapótolni a közigazgatási alapot? Nemde a közjövlemből? Ha ugyan közköltségre nem szorulnak, a mi több mint valószínű.

Másodszor: még ha elfogadhatnák is, hogy a közigazgatási alap, a város tőkéje, nem vészett el, csupán átváltozott, más alakot cserélt, még akkor sem hozhatják föl Gombos és Mikosevics védelmül maguk mellett azt, hogy a városi vagyon ily hirtelen és erőszakos átváltoztatása valamely fontos és világos anyagi, vagy társadalmi érdekből találna igazolást. Mert gymnázium volt, iskolák voltak, a városháza Gombos nagyurinak lakása nélkül is elég tágas lett volna, a postának pedig köztudomás szerint másutt béreitek helyiséget még az építkezés megkezdése előtt.

Harmadszor: midőn a város rendes kiadásai kellő födözetet nyernek, akkor kár a takarékpénztárakban elhelyezve levő tőkéket haszontalan és hiu költségekbe ölni; mert a városi lakosok a kölesönök alakjában rendelkezésükre maradt tőkéket jobban alkalmazzák a közjölét és vagyonosodás növekedése érdekében; a gyümölcsözetlenül eltékozolt tőkék a polgárok kezei közt maradvá sokkal több nyereséget és sokkal több maradandó hasznot szerettek volna egyeseknek és általában a közületnek, mint hogy így elpocsékolattak.

A költségelőirányzatban kitüntetett városi jövedelmekre nem terjesztjük ki a bírálatot, bár — különösen a rendkívüli bevételeknek a múlt évihez képest 39,550 frttal történt fölemelése egyenesen kihív bennünket a könnyen okadatolható kifogások megtételére.

A bünök, a mulasztások és baklövések akkora tömege tornyosul Gombos és Mikosevics feje fölé, hogy azok pusztán fölsorolása, részben ismétlése, sokkal több tért venne

igénybe, mint a mennyit lapunkban erre szentelhetünk.

Jelen cikksorozatunkban figyelmeztetni óhajtottuk polgártársainkat arra a veszélyre, mely Gombos és Mikosevics gazdálkodása folytán a közvagyonot fenyegeti, s a csapásokra, melyek azt már eddig is érték. Zentán a közszellemnek még igen kevés érzelme van a városi pénzügyek gyakorlati vezetése iránt; a polgárság még távol áll attól, hogy belássa, miszerint a város érdekeire legfőbb jó az, ha a költségvetés szigorú; kevesen tudják, hogy a képviselő-testület eredeti szerepe és lényeges feladata nem más, mint a tanácsot kiadási terveiben visszatartóztatni s korlátozni azon tervkéseiben, melyeknél fogva mindent akar tenni és mindent akar javítani, s ellenszegülni azon kísértetnek, mely a tanácsot (értsd alatta Gombost és Mikosevicsot) mindig újabb és újabb fölösleges kiadásoknak a költségvetésbe való beemelésére csábítja. Sőt azt tapasztaljuk, hogy a képviselők egy része azon hitben él hivatása felől, hogy kötelessége, a tanácsot minél nagyobb és nagyobb kiadásokra ösztönözni, s hogy egyes képviselők oly nagylelkűség által szeretnek tündökölni, melynek költségeit ők nem viselik.

Legközelebb azonban alkalma lesz a város közönségének képviselő uraimék egy részét megmérni, s nem kételkedünk benne, hogy igen sokan könnyűeknek fognak találtatni és ki fognak a kölbölitatni.

A január 18-iki közgyűlés.

A hivatkozott közgyűlésre azért térünk vissza, hogy a nagy dolgokkal terhes évre való tekintetből nyomatékosan fölhevítjük t. polgártársaink figyelmét a tanács sáfárkodására, hogy meggyőződjenek Zentán minden ember, miszerint az ügyek vezetése, a polgárok érdekeinek istápolása olyan emberekre van jelenleg bízva, kiket tetteik után nem tarthatunk méltóknak arra, hogy jövőben is a város élén álljanak. Ezt mi eddig számtalanszor bebizonyítottuk, most ebbeli állításunkat újabb adatokkal erősíthetjük meg.

Képzhető-e a jelenlegi gazdálkodást elítélőbb adat azoknál, melyeket Kozics és Bakody urak interpellációi felszínre vetettek? A kik köz-

gyűlési tudósításunkban foglaltakat csak némi figyelemmel is olvasták, megbotránkoztak a polgármester és tisztii ügyész válasza fölött, mert ezek a legdurvább könnyelműséget a polgárság érdekeit illetőleg és a képviselőtestülettel szemben a legkiméletlenebb tiszteletlenséget árukták el.

Ugyanis Kozics ur interpellálta a polgármestert és a tisztii ügyézt, hogy igaz-e az, hogy az árvaszék két embernek 11 ezer forintot utalványozott a törvény és statutum megsértésével? A törvény és a városi statutum szerint árvapénz a) csakis háromszoros biztosíték mellett, b) csakis Zenta határában fekvő ingatlanra, c) egy embernek csak 5000 forint adható. Az árvaszék mind a három követelmény ellen vétett. Az első pont ellen az által, hogy az első ízben utalványozott 4000 forint biztosítékául olyan két házat fogadott el, melyek a kölcsönvevő összegnek nem képezik háromszoros biztosítékát, mert a két ház nem ér 12 ezer forintot. A második pontban fölallított követelmény ellen az által vetett az árvaszék, hogy nem Zenta, hanem Pacsér területén levő ingatlanra utalványozott 7000 forintot. A harmadik pontban említett követelményt azzal sértette meg az árvaszék, hogy két embernek 500—500 forinttal többet utalványozott, mint a mennyit a törvény és statutum megengednek. És mit feleltek e három kérdésre a polgármester és a tisztii ügyész? Azt, hogy nekik nincs tudomásuk a manipulációról. Lehetséges-e ez? Nem! Kétszer nem!! Föltétve, de meg nem engedve, hogy nekik az interpelláció előtt az árvaszék eljárásáról nem volt tudomásuk, még ebben az esetben is fegyelmi vizsgálat alá vonandók, mert annak nem szabad megtörténni, hogy a polgármesternek és tisztii ügyésznek ne legyen tudomása árvapénzek utalványozásáról, főleg ilyen nagy összeg utalványozásáról. De meg hát elhíhet-e, hogy nem volt tudomásuk? Föltétlenül nem híhető el. Nem csak hogy utólagos, hanem előző tudomásuk volt a kölcsönügyletről. Mert hát kik azok a kölcsönvevők? Mindenki tudja, hogy Gombos- és Mikosevicsnak kebelbarátjaik. Mint ilyenek előzetesen megbeszélték a kölcsönügyletet. Így állván a dolog, mekkora tiszteletlenséget követtek el a képviselőtestülettel szemben, midőn azzal mentegetőztek, hogy nekik minderről tudomásuk sincs, mekkora vakmerőséget tanusítottak akkor, midőn nem tartottak attól, hogy valaki szemükbe mondja: lezjobb tudomásot ellen beszéltek? Hogy Gombos és Mikosevics úgy vála-

szoltak, a mint válaszoltak, a legdurvább megsértése a képviselőtestületnek. A mely képviselőtestület képes ilyen otromba tiszteletlenséget megtorlatlanul hagyni, az a képviselőtestület csak járomba való.

Nem kevésbé sértő otromba taktikájuk. Előzetesen megbeszélik a kölcsönügyletet, de hogy benne szereplőknek ne látszassanak, végrehajtását másokra bízzák, a kérdőre vonatáskor a felelősséget a II. ügyészre hártják. Ők nem vesznek részt a kölcsön kiutalványozó árvaszéki ülésen, a II. ügyész nem jelenik meg a kérdőre vonó közgyűlésen. És ráadásul a képviselőtestületről föltételezik azt a bambaságot, hogy nem lesz képes átlátni a szítán. 23 szavazat helyeselte az árvaszék eljárását, 12 nem. A 23 szavazat közül 14 tisztviselő, 9 pedig másnemű zsoldosoké. Tehát a tulajdonképeni többség elítélte az árvaszék eljárását. De azért a fekete ház uránál nagy áldomást ittak az ügyes (?) fogás fölötti örömlükben. No de addig jár a korszó a kutra, míg el nem török. Hogy sokáig ne járjon, egyedül a polgárok től függ. Erősen hisszük, hogy a polgárok a fekete ház urának korszóját nem cseréppé török, hanem porrá zuzzák.

Még csak arra akarjuk figyelmeztetni t. olvasóinkat, hogy ez a penzutatványozás éppen azokat rövidítette meg, kiknek az árvapénzhez legjogosabb igényeik vannak. Az árvaszék — illetőleg Mikosevics-Gombos — a 11 ezer forint nem e város szülötteinek, az árvák véreinek fölségélyezésére, hanem idegenek kapzsiságának táplálására utalványozta. A mai pénzszük világban a 11 ezer forint kölcsönrel legalább 100 emberen segíthetett volna az árvaszék, de két embernek adta, hogy gseftellessenek. És találkozik a képviselőtestületben olyan 23 ember, kik az ilyen eljárást, az árvák véreinek elárulását helyeselni tudják! Ennek a 23 ember lelkiismeretének torát innepelték január 18-án a fekete házban. Vigasztaljuk magunkat azzal, hogy Isten se siet, se felejt, azaz hogy a polgárság ítéletet fog mondani a fekete ház ura és cimborái fölött.

Bakody urnak a népiskolai kutra vonatkozó interpellációja következtében megtudtuk, hogy az őszkor egy gyermek beleesett a kutba, hogy a kapitányi hivatal az esetet bejelentette a tanácsnak (de a kapitány ur lelkiismeretbe vágó mulasztást követett el, hogy annak idejében az esetet nem jelentette be a képviselőtestületnek) és a kutra korláttal való ellátását kérte, és hogy

— De gondolja meg, b... ur, — mondák a városukat féltő polgárok — hogy a magyar hadsereg fut az oroszok előtt és emezek minden órán visszaküldhetnek néhány ezer embert a hátramaradtak bántalmazásának megboszulására, és az a boszu rettenetes lesz. Vajjon a b... ur vissza fogja-e tartóztatni a boszuló sereget?!

— Ne féljenek önök, — mondá R... y — Görgei nem azért hátrál a muszkák elől, mintha nem birna velök megmérkőzni, hanem hogy a D... y seregével c-atlakozván: egy csapással verje tönkre az egyesült muszka-osztrák hadsereget. Különbén pedig minden órán várhatjuk a hírt, hogy valahol ott R Sz... th körül tönkre verte az utána vonuló oroszokat.

És nem hajtva tovább s-m kérelemre, sem intésre: a polgárokat szétriasztotta s kverilláival körülfogatta a kávéházat, hol a beteg tiszték és fedezetük beszállásolva voltak.

A losonciak izgatottan várták a dráma kifejlését. Jól tudták ők azt, hogy R... y biztatása üres beszéd, de nem volt sem elegendő bátorságuk, sem elegendő erejük a fegyveres kverilláknak ellentállani...

Ez alatt az orosz tiszték mit sem sejtve s bizakodva a polgárság jótállásában, éppen vacsorájokat költötték el. Eszrevéven azonban a zsi-bongást, nyugtalanodni kezdettek s egy emberket küldötték ki, hogy a lárna okáról hírt hozza.

A kiküldött csakhamar ijedt képpel tért vissza, s hebegve jelenté, hogy a kaszárnya fegyveres néppel van körülvéve.

Erre nagy lett az ijedség és zürzavar az oroszok közt. Nem tudták, mittevék legyenek, annyival inkább, mert bízva a polgárság biztató ígéretében: támadástól nem tartottak.

Egyszerre egy puskadurranás hallatszik kívülről, a terem egyik ablaka csörömpölve hull szét s egy golyó az átelleni falba furdott be.

(Folytatása következik.)

A „ZENTAI ELLENŐR” TÁRCÁJA.

Losonc lerombolása az oroszok által 1849-ben.

Történelmi kép.

Irta: Gy. A.

A „Zentai Ellenőr” eredeti tárcája.

(Folyt.)

Alig hogy a magyar hadsereg utócsapata tovább vonult: néhány óra múlva már ott voltak a kozákok, a muszka hadsereg e kegyetlen portyázói, mint az oroszlan nyomán a hienák.

Nem kértek azok; elvették erővel, a mi még elvehető volt. Feltörték a ládákat és szekrényeket. Lehúzták az emberek lábáról a csizmát, levetkőztették az utolsó ingit és fizettek érte — úgy muszkásan kancsukával meg pikanyéllal, csupa mulatságból.

S mert a szegény nép már odaadta a honvédeknek, a mi a háznál ehető volt: ezek előszedték a zsíros és mézes fazekakat, aztán körbe telepédtek körülöttük és úgy ették kanállal.

Hogy meg nem veszekedtek tőle!

Futott, a ki futhatott, ki az erdőnek a hegyek közé; csak az elszántabb öregek maradtak honn, hogy ha vagyonuk vesz, vesszenek el ők is vele együtt.

Mikor a kozákok teleszivták magukat zsírral és mézzel, odább vonultak s helyöket a rendes hadsereg nepe foglalta el.

Azok már nem találtak a házaknál enni-valót; nekiestek tehát a kerteknek és kukoricaföldeknek, s ették az éretlen gyümölcsöt, tököt, ugorkát, kukoricát, csak amugy nyersen, a mint azok a természet kezéből kikerültek.

No, de hullottak is aztán tőle, mint őszszel a légy.

De térjünk vissza Losoncra s lássuk, mi történt ott.

A muszka hadseregnek négy fő — köztük, mint mondták, egy főherceg is — s néhány alsóbbrendű sebesült és beteg tisztje volt. Talán mert terhére voltak a seregnek, vagy nem bírták ki a marsot: elég az hozzá, hogy a muszka parancsnokság elhatározta, őket Losoncon hátra hagyni.

Ez volt Losoncnak veszedelme.

Mielőtt ugyanis a hadsereg egészen kivonult volna Losoncból: a muszka főparancsnok maga elé rendelte a városi hatóságot s eléjük adta, hogy ama néhány beteget és sebesültet ott hagyja s gondviselésükre s felelősségükre bizza őket; de — mondá — jaj nekik és városuknak, ha csak egy hajuk szálát is megőröbitik.

A losonciak meghajoltak a hatalom előtt, s miután nem volt kibúvó ajtó, a kényszerűségnek megadták magukat s elfogadták a felelősséget, megígérvén: hogy míg a betegek Losonc város területén fognak tartózkodni: jótállnak bántatlanságukért.

És úgy történt; a muszka hadsereg Losoncon hagyta beteg és sebesült tisztjeit, hagyván oltalmazásukra mintegy nyolcvan főnyi fegyverest.

Ah, de a szegény losonciak R... y nélkül tették a számadást, ki akkoriban egy csapat kverillával a losonci hegyek közt bujdokolt.

A me'y napon a muszka hadsereg kivonult Losoncból, azon nap estéjén R... hatvan főnyi kverilla csapatjával beállított a városba.

Amint a losonciak ezt észrevették: körülötte csoportosultak, s miként néhány nap előtt környöztek Görgeinek, hogy ne sajnálja összetöretni városukat, csak a muszkákkal álljon csatát s verje meg őket, úgy most R... y-nek esdekeltek: hagyja békében a muszkákat, mert végpusztulását okozza Losoncnak, annyival is inkább, miután ők azoknak bántatlanságukért jótállottak.

Nem használt semmit.

R... y hajthatatlan maradt, miként Görgei.

— Nem, — mondá — meg kell tisztítani tőlük a tájéket.

ez még január 18-ig sem lett fogantatva, mert a tanácsnak vagy a pénz, vagy a munkaerő hiányzott. És mit felelt mindezekre a gondviselészterü (?) férfia (??) e városnak? azt, hogy neki a kutiyetén állapotáról tudomása nem volt. T. olvasóink emlékeznek, hogy mi 1884. évi d-cember 14-én a következőket irtuk: „Az új pópiskolában a kutat még mindeddig nem készítették el, hanem csak deszkával van befödve. Ezt mindenki lelkiismeretlen hanyagságnak kénytelen minósíteni, a ki meggondolja, hogy ebbe az udvarba naponként több száz kisebb-nagyobb gyermek jár. Az iskola udvara pedig tele van szeméttel, trágyával. Ugy látszik, sem az igazgató, sem az orvosok nem törődnek a tisztasággal.“ A kapitányi hivatal is jelentést tett, és mindezek dacára a polgármesternek nem volt tudomása a kut botrányos állapotáról. Budapesten a napokban fordult elő ilyen eset, de ott az illető tulajdonost rögtön fenytó vizsgálat alá vonták. Melyik szülo nem iszonyodik el annak hallatára, hogy a mi elötte legdrágább, legszentebb: gyermeke az elöljáróság könnyelmúsége, gondatlansága következtében minden pillanatban a legnagyobb veszélyben forog? Az olyan ember, ki hírlapi figyelmeztetés, söt hivatalos jelentés dacára nem szerez magának tudomást, nem való polgármesternek. A tanács — illetóleg Mikosevics-Gombos — elpazaroltak 250 ezer frtot, és a kuttanak koszorúval való ellátásáért egy pár forint nem került. A szülok bizonyára iszonyodnak még a lehetőségnek föltevésétól is, hogy Zenta város vezetése ilyen emberekre bizassék, mert oda vezetnék, a hol a part szakad.

A január 18-iki közgyűlés után még erősebb okunk van elgedetleneknek lennünk az állapotokkal és a sárgaház megtisztítását kívánnunk.

*

Közgyűlési tudósításunkat illetóleg pótlólag még megemlítjük, hogy Tésits ur abbeli kérdésére, hogy miért vették Grundböcköt készpénzen a jégveremhez szükséges téglát, mikor Grundböck a kölcsönvett 340 ezer téglából eddig egy darabot sem térített vissza, és mikor jut a város kölcsön adott téglájához? Gombos ur azt felelte, hogy Grundböck csak az üzembe vételtől számított egy év alatt köteles a kölcsön vett téglát visszaszolgáltatni. Míg a határidő le nem jár, erre nem zorítható. — Grundböck 1884. évi márc. havában vette üzembe a körkemencét, tehát egy hónap múlva a terminus lejár. Az illetónek téglája nincs, a körkemence nem működik, tehát hogyan fogja egy hónap alatt visszatéríteni a 340 ezer téglát? Különbözn Grundböck olyan téglát adni képtelen, minót neki Mikosevics-Gombos a városéból adtak. A város várakozzék addig, míg a terminus lejár, hogy bottal üthessük Grundböcknek a nyomát.

De hát Mikosevics-Gombos szerint Grundböck nagy garanciát vállalkozó. És még nekik áll följobb, ha konzorciumról beszélnek az emberek. Mégis jó lesz annak idejében a seprögép.

Különfélék.

— A függetlenség körnek január 25-én rendezett táncvigalma igen jól sikerült. Egészen családias mulatság volt, ilyené tette országos képviselónk. Szabó László urnak váratlan megjelenése. A könyvtárnak 29 frt jutott. A következő fölülfizetések történtek: Szabó László 4 frt 50 kr, Kozics István 4 frt 50 kr, Tésits Sándor 2 frt 50 kr, Vörös Flóri 2 frt, Zentai János 1 frt, Kustár Lajos 50 kr, Reitmann Ferenc 50 kr, Bergel Kálmán 50 kr, Keresztényi Antal 50 kr, ifj. Hálás János 50 kr, György Alajos 50 kr, Gubriczki János 50 kr, Braun Soma 50 kr, Flesch József 50 kr, Ujházy József 20 kr, Branovacski Csedomil 50 kr, Zimányi Károly 50 kr, Bergel Ferenc 10 kr, Guelminó Antal 50 kr, Mihálkovits István 50 kr, Grüner N. 20 kr, Csernák Antal 30 kr, Tóth Antal Abonyi 20 kr, Nagy Abonyi László 20 kr, Rudics Gábor 10 kr, Erős György 40 kr.

— A zentai 1843/9-iki honvédegyület f. évi február hó 8-án — vasárnap — d u. 3 órakor a városi iskola rajztermében köz-

gyűlést tartand, melyre az egyesület tagjai meghivatnak. Ezen közgyűlésen képviselők fognak választani a Budapesten f. évi március hó 9-én tartandó országos honvédegyülésre. A zentai 1848/9-iki honvédegyület elnöksége.

— T. szerb polgártársaink f. hó 26-án, szent Szabbas napján tartott szokásos ünnepélyöknek kiváló mozzanata volt a csitanica fölsszentelése. Az egyházi szertartások végeztével Krsty Mladen urnak fiacskája Popovicsnak szent Szabbást dicsóító hymuszát szavalta meglepő sikerrel. Utána beszédet tartott Stoits Dusán tanító ur, kiemelte szent Szabbasnak a tanúgy, a művelődés terén szerzett érdemeit. Ezután áttért a mai nap fontosságára, vázolta a csitanica multját, föl-tüntette fontosságát és fölhiyta a nagyszámu hallgatókat az olvasó egyesületnek meleg támogatására. A szép beszédet a hallgatóság zajos zsívióval jutalmazta. Branovacsky Tóso tanító ur fölolvasta az adományok kimutatását. A gyermekkar egy szép énekkel fejezte be az ünnepét. Este a nagyvendéglő dísztermében fényes táncmulatság volt, melynek ugy anyagi, mint erkölcsi sikerével meg lehet nek elégedve t. szerb polgártársaink. A szent Szabbas esti bál azt bizonyítja, hogy Zentán és környékén sok szép leány és asszony van, kiken nem vettük észre, hogy csódós napokat élünk. A négyeseket negyvennél több pár táncolta.

— A zentai iparegyület ma (febr. 1-én) alaptökéjének gyarapítására, részben a szegény iparos tanulók segélyezésére a nagyvendéglő dísztermében zártkörű jótékonycélu táncvigalmat rendez. Belépti díj személyenkint 50 kr, család-jegy 1 frt 20 kr. Kezdeté fél 8 órakor.

— A zaidai m. kir. földművesiskola ünnepélyes megnyitása ma történik meg. A megnyitási ünnepély az intézet telepén folyik le, honnan a róm. kath., majd a gör. keletiek templomában tartandó istenitiszteletre vonni a közösség, melyet azután mérsékelt áru bankett rekeszt be.

— Tegnap este Pesti Ihsz Lajos szintársulata mükedvelök: Bergel Kálmán, Dudás István, Szigethy István urak közremüködésével a Sárka csikó-t adta. Hozzá csak a jövő számban szólhatunk.

— A kapitányi hivatal a következő végzést készítette négy polgártársunknak: ^{70. sz.} Magyar Gyula zentai lakos lapszerkesztonek vádföljelentése Freund Károly, Bergel Adolf, Bergel Kálmán és Zimányi Károly zentai lakosok ellen életveszélyes fenyegetés iránt.

▼

Tekintve, miszerint a följelentett cselekmény az 1879. évi XL. t.-c. 41. §-ában minósített kihágás tényét képezi, ugyanazért a büntető törvények életbeléptetéséről szóló törvény (1880: XXXVII. t.-c.) 40. §. 5. pontja értelmében eme vádföljelentés illetékes elbírálás végett a helybeli tek. kir. járásbírószághoz áttétetik. Miról följelentő, ugy vádlottak végzésileg értesítettetni rendeltetnek. — Zentán, 1885. január 18-án. Boromisz János, kapitány. — Ugy látszik, mióta Boromisz ur magát kapitánynya léptette elő, megváltoztak jogi föl fogásai. Mint egyszerű kapitány nem találta szükségét Bilitzky és Mikosevics (nobile par fratrum) merénylök ellenében ilyen föllepésnek. De közeledik a fizetés órája.

— Színházi tudósítónktól veszszük e következő sorokat: A „Zentai Ellenör“ mult heti számában Sutyomberki Dárius ur, ugy „sutyomban“ ugyancsak elverte a port színészeinknek. Nem kevés lehangoltságot és bosszúságot okozott ezzel a szintársulat tagjai körében, kik a vékony pártolás sovány kosztja mellett a Sutyomberki ur túlerős és nagy részben igaztalan prédikációira — ugy a helyi sajtó, valamint nemrég a fővárosi hírlapokban megjelent elismerő nyilatkozatok után — éppen nem lehettek elkészülve. A színészek rekriminációi persze — főkép Sutyomberki ur elött — nem sokat nyomnának a latban. Mert utóljára is ök színészek, kik pénzért játszanak s a kiknek játékát a színházba járó közösség több-kevesebb joggal megbírálhatja. Nem is egyenesen az ő érdekekben szólalok föl, hanem az igazság érdekében. Mellesleg fölsszóla-

lásra kész már az is, hogy Sutyomberki ur cikenek rám vonatkozó része olyas valamit sejtet, bár határozottan nem állit, mintha azt a pár sort, a mit a „Zentai Ellenör“ ben helylyel-közzel a társulat dicséretére megirtam, a tényleges valóság elpalástolása mellett hízgelésből, vagy nem tudom miből cselekedtem volna. Egyszermindenkorra kijelentem, miszerint nem szoktam, de semmi okom nincs a hízgelésre. Ez különben mit sem használna, mert a közönség nem szini referádák után, hanem személyes meggyözödéssé folytán pártolja — ha ugyan pártolja! — a színészeket. A mi csekély személyemet illeti, engem még a jóbaráti viszony, melyben a társulat igazgatójával állok — sem volna kép s megakadályozni abban, hogy kárhözvátó itéletemet hallassam az esetben, ha a tagok azt valóban megérdemelnék. Már pedig nem érdemlik meg. Főképpen oly mérvben nem, mint azt Sutyomberki urtól hallottuk. Ugyan mit kíván Sutyomberki ur a vidéki színésztől? Mit kíván különösen azon társulatok tagjaitól, kik Zentára jönni kényszerülnek? Kényszerülnek, mert csakis a kényszerűség járma alatt nyöghet az a színigazgató, a ki lábát néha-napján városunkba betesz. Hiszen volt már Zentán mindenféle társulat; volt jó is, rossz is. De mindannyian siettek kotródni innen, ha ugyan a pártolás teljes és végképpen való hiánya miatt testületileg egyáltalában elkotródhattak. Mert nem egy igazgató volt köztük olyan, kinek társulata egészen kenyértelenségre jutván, itt oszlott föl s a tagok egyenkint lézengtek szerteszét. Bizonyosan Sutyomberki ur is azok közül való, a kik a zentai színházba belépve, orrfintorgatások közt mindjárt a budapesti és bécsi operát emlegetik. (Többen közülök pedig azoknak a kitünö intézeteknek még csak a tájékát sem látták.) Ha mindenütt olyan mértéket alkalmaznának (hál' istennek nem alkalmaznak!) a vidéki színészekre, mint a minót Sutyomberki ur multkori bírálatában alkalmazott, akkor a színész csak a nemzeti színháznál kezdődne, mint ahogy, bizonyos körök véleménye szerint, az ember csak a bárósnál kezdődik. Egy szó mint száz, a zentai közönségnek nem lehet panasza sem a mostanság városunkban idözó szintársulat igazgatójára, sem a tagokra. Az igazgató nyolc-tíz egészen új, Zentán soha nem adott darabot szerzett be; a tagok igyekezettel és becsületes sikerrel adták azokat elő, de egyáltalán az eddigi egész műsor eléggé változatos és élvezetes volt és Sutyomberki ur szörnyen elhajította a sulykot, midön színészeinket lerántani igyekezett. Ilyen elbánást ök nem érdemelték meg. Vigasztalhatja öket az a tudat, hogy a közönség az ő pártjukon van. (Szó sincs róla persze, hogy e mellett bizony a pártjukat fogó t. c. publikum sürüben is meglátogathatná az ívegtermet.) — (Mi a két ellentétes bírálatra csak annyit jegyzünk meg, hogy Sutyomberki ur a színészek iránti jóakarátában és a színművészet iránti lelkesültségében csakugyan Darius. Biztosítjuk a neheztelő és általunk igen tisztelt színészeket, hogy Sutyomberki urból a legnemesebb indulat beszélt. Önmaguk érdekében cselekesznek az illetők, ha mementóul gyakrabban fognak Sutyomberki ur megjegyzéseire visszagondolni. Szerk.)

— Hibaigazítás. Lapunk 3. számában megjelent tárcánkban kétszer városi szoros van szedve rárosi helyett. A rárosi szoros az a hegyszorulat, mely a losonci téres völgyet a szakal-ludányi völgytől elvasztja, s oly szük, hogy a rajta keresztül törő Ipoly folyón kívül alig van még helye az annak partján elvonuló országutnak. — A 4-ik számu közgyűlési tudósításunkban nem „Fölösleges dolog nem eszközölése“, hanem: „Fölösleges dolog eszközölése nem kötelességteljesítés“ nek kellett volna állania.

— Rendtelenség a sárgaházban. A házipénztárnál nem akarják fölvenni a bérlóktól a pénzt, nem lévén erre utasításuk, míg a tisztii ügyész perli öket.

— Január 27-én este Raffay János és Tukács János ó-kanizsai birtokosok betértek egy pohár borra Gerberhez. A második helyen említett urnak Tóth János helybeli lakos ellopta

az azon napon Zentán 20 frton vett tajtékpipáját. Az illetőknek kocsisa utána iramodott a tolvajnak, kit nyakon csipett ugyan, de a pipát nem találták meg, valószínű menekülése közben elhajtotta. A pandur-káplár gondozása alá vette Tóthot.

— Ility és Dimitrievits urak nem dr. Vezérkuthyt, hanem Kuthy orvos urat mosdatták meg január 16-án.

— A száj- és körömfájás járvány terjedésének megakadályozása tárgyában a földművelés-, ipar és kereskedelemügyi m. kir. miniszter f. evi január hó 10-én 1599. sz. a. a következő körrendeletet intézte valamennyi törvényhatóság-hoz: Mult 1884. évi 50,241. és 59,759. számok alatt kelt rendeleteimmel ismételtén főlhivom a közönség figyelmét az országban fölmerült száj- és körömfájás járványra és nyomatékkal hangsúlyoztam, hogy a szóban levő fölötté ragályos kór megakadályozása céljából a vonatkozó rendeleteket a legpontosabban hajtsa végre. Ennek dacára a beérkezett jelentésekből sajnosan kell tapasztalnom, hogy ezen betegség a várt mérvében szünni nem akar. Minthogy ezen körülményt a legelső sorban annak kell tulajdonitanom, hogy a baj leküzdése körül az 1859. évi állatjárvány-szabályzat 62. és következő szakaszai nem kellő eréllyel vétetnek alkalmazásba, főlhivom a törvényhatóságot, hogy jelen rendeletem vételétől számítandó 30 nap alatt a rendelkezésére álló összes szakértők segítségével a marha-, juh- és sertés-állományok egészségi állapotát vizsgálta meg, ennek eredményét 30 nap letelte után ide okvetlenül jelentse be, ebbeli jelentésében elsorolván egyuttal azon intézkedéseket is, melyeket a betegség széthurcolásának megakadályozására életbeleptetett. Ez alkalommal még arra kívántam a törvényhatóságot figyelmeztetni, hogy jelen rendeletem mikénti fogantatását s egyáltalában az egészségügynek mikénti kezelését a központból kiküldendő közegeim által legközelebb minden-estre ellenőriztetni és fölülvizsgáltatni fog.

— Minden értékpapirtulajdonost érdekelni fogja, hogy a „Magyar Pénzügy“ közgazdasági, pénzügyi és iparügyi hetilapban (ötödik évfolyam) minden fontos gazdasági kérdésről szakzerű és érdekes közleményt találhatni, míg a magyar érdekű pénzügyi és közgazdasági mozzanatok, különösen pedig a pénzügyi és biztositó-társulatok viszonyai, folyton kiváló alaposággal beszéltetnek meg. Korszzerű és tárgyilagos cikkei által, elsörendű szakirók tollából, melyek állandó értékek birtokai, a „Magyar Pénzügy“ belbecse egyenlő mérvben növekszik korával. A legutóbbi számban megjelent közérlelű cikkek és fontos felsöbírósági döntvények, takarékpénztáraink és általában pénzügyi intézményeink körében bizonyára élénk viszhangra fognak találni. Különösen főlhívjuk olvasóink figyelmét a „Magyar Pénzügy“ rendes ingyenes mellékletére, az „Általános Sorsolási Értesítőre“, mely minden fontosabb huzás után jelenik meg. Előfizetési ára: egész évre 10 frt, félévre 5 frt. (Előfizethetni Budapestén bávány-utca 11. sz. a. és minden könyvtárnál; mutatványszámok kísérettel küldetnek.)

— Magyarország kereskedőinek és iparosainak cím- és lakjegyzéke. Dr. Jekelfalussy József, miniszteri titkár az országos m. kir. stat. hivatalban „Magyarország Iparosainak és Kereskedőinek Cím- és Lakjegyzéke“ az országos m. királyi statisztikai hivatal fölülörködése alatt szerkesztett munkájára vonatkozó föl-hívását megkaptuk és sietünk a valóban hiányt pótló művet olvasóközönségünk figyelmébe ajánlani, oly figyelmeztetéssel, hogy a megrendeléseket mielöbbször közölni sziveskedjék. A kereskedők, iparosok és társulatok, nemkülönbön azon hatóságok és testületek, melyek ezek ügyeit képviselni hivatvák, nehezen nélkülöztek eddig oly címtárt, mely teljesen megbízható és hitelesnek mondható, a jelzett köröket tehát csak elismerésre kötelezzük, ha e sorok közlése által alkalmat nyújtunk nekik, Jekelfalussy nagyszabású művét 10 frt előfizetési kedvezmény-áron megszerezni. A föl-hívásból közöljük a következőket: „Magyarország Kereskedőinek és Iparosainak Cím- és Lakjegyzékében az ország minden egyes ipar és kereskedelmi ága, foglalkozás és lakhely szerint, betűrendben van összeállítva és a bejegyzett cégek csillaggal jelölve. Tehát minden egyes cikk bevásárlási, illetve eladási forrása iránt teljes tájékozást nyújt. A magyar szöveg mellé a németet és franciát is alkalmaztam és a munkához terjedelmes és kimerítő előszón kívül magyar, francia és német betűsoros tárgymutató is lesz csatolva, melyben az ipar- és kereskedelmi ágak folyó és lapszáma lesz fölüntetve. A munka nagy negyedrét alakban, mintegy 200—210 ivnyi terjedelemben jövő évi ápril havában fog megjelenni és 10 forint előfizetési kedvezmény-áron megrendelhető a „Magyar Kereskedők Lapja“ kiadóhivatalánál. A későbbi bolti ár 15 frt lesz. Megrendelések kizáró-

lag csak a „Magyar Kereskedők Lapja“ kiadóhivatalához (Budapest, V. ker. Bávány-utca 11.) címzendők. Tisztelettel Dr. Jekelfalussy József, miniszteri titkár az országos m. kir. statisztikai hivatalban.

— Méhner Vilmos kiadásában megjelent „Vörösmarty összes munkái“-nak 17. és 18. füzet. Egy egy füzet ára 35 kr. Ajánljuk a fölötté díszes kiállítású műnek megrendelését t. olvasóinknak. Megrendelhetni a helybeli könyvkereskedőknél is. A műhöz igen díszes bekötési táblák kaphatók, és pedig piros, kék és barna színben. Egy-egy táblának ára 90 kr.

— Vettük a „Gondüző“ 19. számát a következő változatos tartalommal: „Az új főispán“, regény Tolnai Lajostól „Dózsa György“, a Petöfi-társaság közgyűlésén fölolvastott költemény Kiss Józseftől; „A végzet“, regény Margitay Dezsőtől; „Egy rut leány története“, tündérváltás, Balázs Sándortól (folytatás); „Székely támad, székely bánja“, történeti regény P. Szathmáry Károlytól; „A gránátköves asszony“, Marliitt E. legújabb regénye, fordította Mártonffy Frigyes; „A végzetes nap“, humoreszk Karczfalvitól. Ezeket követi a boríték érdekes tartalma. Figyelmeztetjük olvasóinkat Marliitt E. a jelenkor leg-híresebb regényírójének e legújabb és korszakot képező művére; e jeles írónot magyar olvasóközönségünk is kiválóan kedveli. A minden vasárnap megjelenő „Gondüző“ előfizetési ára: negyedévre 1 frt 50 kr, egy hónapra 50 kr. Az előfizetési pénzek Székely Aladár kiadóhivatalához küldendők Budapestén, VII. dob utca 14. Figyelmeztetjük olvasóinkat e kitünő lapra, melyből a kiadó mindenkinek szolgálat mutatóványzámmal ingyen és bérmentve, ki e végre hozzá fordul.

— A „Magyar Háziaszony“. Az e cím alatt Budapestén megjelenő háztartási, gazdasági és szépirodalmi hetilapnak, mely a magyar gazdaszonyok országos együletének hivatalos közlönye, — előfizetési ára egy évre 6 frt, fél évre 3 frt, negyedévre 1 frt 50 kr. Előfizethetni leg-cél-szerűbben postautalvány által a „Magyar Háziaszony“ kiadóhivatalához Budapestén, vaci-körút 20. — Mutatványszámok ingyen küldetnek mind-azoknak, kik a kiadóhivatalhoz ezekért — leg-cél-szerűbben levelező-lappal — fordulnak.

Hasznos tudnivalók.

* Idősebb fák átültetésére nem roz eljárást ajánl Hetschold a „Pom. Mon.“-ben. Miután ugyanis gyakran igen nehéz dolgot ad idősebb fákat úgy kivenni, hogy a föld gyökereiben maradjon, Hetschold oly eljárást ajánl, mely-nél a földgomolykák a gyökereken maradása nem éppen nélkülözhetlenül szükséges. Erre nevezett következőleg jött reá: Hetschold kertjében több oly 20 éves s vadonra nemesített gulaalaku fa volt, a melyek buja vegetációval bírtak, igen erős hajtásokat hoztak, de termést egyáltalában nem hoztak. Hogy e fákat Hetschold termésre kény-szerítse, a törstől 80 cm. távolságra körülfalta, a gyökereket az ásóval körben levágta és a gyökér-vegeket késsel simára metszette. Véletlenségből néhányat ezen idős főtrefákból más helyre kellett jövő évi őszszel átültetni. Elöbbször átültetések eredménye után itélve, nem sokat bizott Hetschold az átültetés sikerében, miután azonban látta, hogy a simára metszett gyökérvegek szantalan hajsza-gyökereket képeztek egy év alatt, mégis remény-kedni kezdett. — A gyökertalaj-gomolyt átvinni itt sem volt lehetséges; átvitték tehát föld nélkül új helyre, hol a gyökerekre jó termékeny laza földet dobattak, a vastagabb gyökereket ismét vissza-metsztették s a fák tövét jól megtápták. A koronát nem metszette meg Hetschold s a jövő tavasz-szal is csak mérsékeltlen alkalmazta a metszést és ime első évben a fa keveset hajtott, a második-ban pedig telve volt a legszebb körtékkel. Ha tehát öregebb fát akarunk átültetni, az ültetés megelőzőleg tavasszal jó lesz 80 cm. távolban körben gyökereit visszametszeni s csak így ültetni át a jövő őszszel vagy tavasszal.

* A kéz és keztyű. Ki a háztartás-ban maga is serényen fog mindenhez, annak télen át gyakran repedezik a keze. Mivel pedig nem hódolnak a nézetnek, hogy a nő büszke lehet durva, érdes kézre és annak ápolása éppen szé-gyen volna, úgy hisszük, hogy serény gazdaszonyaink szivesen veendik az e tekintetben tett néhány utmutatást. Friss szappan már csipősege miatt is kártekonny hatású a kézre. Jó tehát, ha néhány havi készletet szerzünk magunknak. Igen előnyös a kézre nézve, ha elegendő vízben egy darab szappant mérsékelt tűz mellett előlvasz-tunk, egy evokánányi borszeszt (spiritszt) és egy kávéskanányi égetett cukrot teszünk hozzá, az egészet jól fölforraljuk és csészében hűlni hagyjuk. Mosdás után a kezét mindig gondosan meg kell törünni és nedves állapotban szélnek vagy kályha melegének soha sem szabad kitenni. A gazdasz-

szony, ki maga is hozzá fog a nagymosáshoz, utána ecetben mossa meg kezét, vízben öblögesse meg és szárazra törülje. A repedezett kéz csak-hamar meggyógyul, ha lefekvés előtt glycerin vagy táblaolajjal bekenjük és ócska keztyüt huzunk rá. Érdes kézre soha sem szabad posztó- vagy pamut-keztyüt huzni. (Gondüző.)

* Legártatlanabb s legjobb hajfestő szer. 4 gr. peru balzsamot 30 gr. mandola (édes) olajat s 10 gr. almasavas vas-festvényt (gyogytárból) összevegyitünk és azzal naponta bekenjük hajunkat. A haj szép barna színt nyer s a hajhullást is megakadályozza. (Gondüző.)

Gabonapiac.

Budapestén a kínálat gyöngye, az irányzat nyugodt. Kukorica ára jól tartott, miután a kínálat gyöngye; rozs, árpa és zab csekély forgalom mellett szilárd. Buza 8.40—8.60, kukorica 5.50—5.95, zab 6.70. Zentán buza 6.80—7.50, kukorica 4—4.50, zab 5.20—5.50 mm.-ként.

Nyilttér.*

— Egy orvos kísérlete saját magán. Dr. Beyer limbergi (alsó-ausztriai) gyakorló orvos következők írja a Brand R. gyógy-szerész svájci labdacsaival tett kísérletéről: „A hozzám megpróbálás végett küldött svájci labdac-sokkal (70 kr egy dobozzal a gyógyszerárakban) magamon tettem kísérleteket s a legjobb eredménnyel.“

* E rovatban közöltékért nem vállal felelősséget a szerk.

Felelős szerkesztő és kiadóhivatalos: REITMANN FERENC.

HIRDETMÉNY.

A zentai takarékpénztár igazgatósága részéről ezennel közhírre tétetik, miszerint a takarékpénztár tulajdonát képező fötteri ház-ban, jelenleg Kiss Antal férfiniszabó által bérben birt **bolti helyiség** és a hozzá tartozó **udvari szoba** f. é. ápril 24-ikétől számítandó három évre haszonbérbe bármikor kiadatik. Értekezhetni e tárgyban az intézeti igazgatóságnál.

Zentán, 1885. évi január hó 29-én.

Mihálkovits István,
igazgató-elnök

Dr. Kellnernek a fötér és Kossuth-utca sarkán levő házának Kossuth-utcai részében az első **bolt kiadó**. Bővebbet özv. Freund Samunénál tudhatni meg.

Nagy lakás kiadó.

Özv. Freund Samunénak posta-utca-ban levő házában egy

öt szobából álló lakás

magtárral, istállóval és felszerrel ápril 24-től kiadó. A föl-tételek a háztulajdonos-nónél meg tudhatók.

Kossuth-utcában 911-ik szám a. levő házam Sz.-György-naptól bérbe kiadó.

KRAGUJEVITS SZABBAS,
kereskedő.

Haszonbéri hirdetés.

Temesvártól 28, az osztr.-magyar államvasut két indóházától 6—6 kilo-meter távolságra, kavics-ut mentén fekvő, 1800 kat. hold terjedelmű, kitünő talaju földbirtok épületekkel, gazdasági föl-szerelés- és vetéssel együtt vagy a nél-kül tiz, esetleg több évre is azonnal haszonbérbe adandó.

A részletes föl-tételek iránt bővebb fölvilágosítás nyerhető Várnay Ernő ügyvédnél Temesvárott.

Közvetítők kizáratnak.